

Stimați profesori, onorați invitați, dragi părinți și colegi,

Vă mulțumim că sunteți alături de noi, în această zi, ce marchează nu doar finalul unei etape de învățământ, ci și începutul unui drum, pe cât de anevoios, pe atât de frumos - viața însăși. Cert este că am pășit în această etapă copii, iar, acum, ieșim adulți...în stadiu incipient, să zicem.

Doresc să mulțumesc întregului colectiv profesoral pentru munca depusă și pentru interesul acordat pregătirii noastre. Aceștia au reprezentat motivul principal al întoarcerii mele, în clasa a X-a, la Colegiul Național „Calistrat Hogaș”. Într-adevăr, în acest liceu, oamenii sfințesc locul, iar performanța este garantată.

Am învățat carte, firește, dar, mai important, am învățat că, în viață, trebuie să fii om. Această realitate am deslușit-o numai cu ajutorul profesorilor, al doamnei diriginte și al părinților. Liceul este cu și despre oameni.

Fie că a fost „*cea mai frumoasă perioadă*” sau „*cimitirul tinereții noastre*”, acesta a reprezentat un cadru propice autocunoașterii. Da, am făcut greșeli, da, ne-am grăbit, da, nu am fost atenți, însă din greșeli am învățat, iar graba și neatenția ne-au servit lecții de viață, fiindcă aceștia suntem noi, adolescenții: niște pendule delicate aflate în continuu balans între euforie și deziluzie.

Dragi colegi, vreau să vă mulțumesc pentru momentele frumoase, dar și pentru momentele mai puțin frumoase prin care am trecut împreună. Suma tuturor acestor trăiri ne reprezintă și ne pregătește pentru ce va urma.

În final, mărturisesc că părăsesc „Hogașul” cu un gând senin preluat de la admirabilii oameni pe care i-am întâlnit: secretul unei vieți luminoase constă în prețuirea aproapelui. Cunoașteți-vă pe voi înșivă prin frumusețea și prin căldura celor din jur! Fiți oameni!

Vă mulțumesc!